

இனிமையான குழந்தைகளே! ஞானத்தின் ஆழமான விசயங்களை நிரூபணம் செய்வதற்காக விசால புத்தி உள்ளவராகி மிகவும் யுக்தியுடன் புரிய வைக்க வேண்டும். பாம்பும் சாக வேண்டும், தடியும் உடையக் கூடாது என்று கூறப்படுகிறது.

கேள்வி: அவலக் குரல் எழக்கூடிய சமயத்தில் தேர்ச்சி அடைவதற்காக எந்த முக்கியமான குணம் கண்டிப்பாக தேவைப்படுகிறது?

பதில்: தைரியம் என்ற குணம். சண்டையின் சமயத்தில்தான் நீங்கள் வெளிப்படுவீர்கள் (பிரத்யட்சமாவீர்கள்). யார் உறுதியானவராக இருக்கின்றனரோ அவர்களே தேர்ச்சி பெற முடியும். பயப்படுபவர்கள் தோல்வியடைந்து விடுகின்றனர். கடைசியில் குழந்தைகளாகிய உங்களின் பிரபாவம் வெளிப்படும்போது ஆஹா பிரபு! உங்களுடைய லீலை... என்று கூறுவார்கள். மறைமுகமான வேடத்தில் பிரபு வந்துள்ளார் என்று அனைவரும் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

கேள்வி: அனைத்திலும் பெரிய சௌபாக்கியம் எது?

பதில்: சொர்க்கத்தில் வருவதும் கூட அனைத்திலும் பெரிய சௌபாக்கியம் ஆகும். சொர்க்கத்தின் சுகத்தை குழந்தைகளாகிய நீங்கள்தான் பார்க்கிறீர்கள். அங்கே முதல், இடை, கடைசி வரை துக்கம் இருக்காது. இந்த விஷயங்கள் மனிதர்களின் புத்தியில் பதிவது மிகவும் கஷ்டமாக உள்ளது.

பாடல்: மலர்ப் போகும் மொட்டுக்களே...

ஓம் சாந்தி. பகவானுடைய மஹா வாக்கியம். முன்னர் கிருஷ்ண பகவானுடைய மஹா வாக்கியம் என்று கூறிக் கொண்டிருந்தீர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய மஹா வாக்கியம் அல்ல என்று இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு நிச்சயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோ திரிகால தரிசி அதாவது சுயதரிசன சக்கரதாரி அல்ல. இப்போது இதை பக்தர்கள் கேட்டார்கள் என்றால் கோபித்துக் கொள்வார்கள். நீங்கள் இவர்களின் நம்பிக்கையை ஏன் குறைக்கிறீர்கள்? என்று கேட்பார்கள். கிருஷ்ணர் சுயதரிசன சக்கரதாரி என்ற நம்பிக்கை இருக்கும்போது சுயதரிசன சக்கரத்தை எப்போதும் கிருஷ்ணருக்கோ அல்லது விஷ்ணுவுக்கோ தான் கொடுப்பார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதை உலகத்தினர் அறிவதில்லை. அறியாத காரணத்தால் விஷ்ணு அல்லது கிருஷ்ணரை மட்டும் சுயதரிசன சக்கரதாரி என்று கூறி விடுகின்றனர். சுயதரிசன சக்கரத்தின் அர்த்தமும் கூட யாருக்கும் தெரியாது. கொல்வதற்காக சக்கரத்தை மட்டும் கொடுத்து விட்டனர். அதனை ஒரு வன்முறைக்கான ஆயுதமாக்கி விட்டனர். உண்மையில் அவரிடம் ஹிம்சைக்கான சக்கரமோ, அஹிம்சைக்கான சக்கரமோ இல்லை. ஞானமும் கூட ராதா கிருஷ்ணரிடமோ, விஷ்ணுவிடமோ கிடையாது. எந்த ஞானம்? இந்த சிருஷ்டி சக்கரம் சுற்றுவதைப் பற்றிய ஞானம். அது உங்களிடம் மட்டும் தான் உள்ளது. இப்போது இவை மிகவும் ஆழமான விஷயங்களாக உள்ளன. இந்த அனைத்து விஷயங்களும் அனைவரும் புரிந்து கொள்ளவும் வேண்டும், நிலையான அன்புடையவராகவும் ஆகவேண்டும். அப்படி புரிய வைக்க வேண்டும். நேரடியாகப் புரிய வைத்தால் கோபித்துக் கொள்வார்கள். நீங்கள் தேவதைகளை நிந்தனை செய்கிறீர்கள் என்று கூறுவார்கள். ஏனென்றால் பிராமணர்களாகிய உங்களைத் தவிர அவர்கள் அனைவரும் ஒன்று போலத்தான் இருக்கின்றனர். நீங்கள் எவ்வளவு சின்னஞ்சிறிய குழந்தைகளாக உள்ளீர்கள். பாபாவோ கூறுகிறார் - சிறிய சிறிய குழந்தைகளை கண்காட்சிகளில் புரிய வைக்கத் தகுந்த புத்திசாலிகளாக ஆக்க வேண்டும். யாருக்குள் ஞானம் இருக்குமோ அவர்கள் தாமாகவே முன்வந்து நான் கண்காட்சியில் புரிய வைக்க முடியும் என்று கூறுவார்கள். பிராமணிகள் மிகவும் விசால புத்தியுள்ளவராக இருக்க வேண்டும். கண்காட்சிகளில் புரிய வைப்பதற்காக சேவை செய்யக் கூடியவரை அனுப்ப வேண்டும். வெறுமனே பார்ப்பதற்கு ஆர்வம் உள்ளவராக அல்ல. முதன்முதலில் கீதையின் பகவான் நிராகார பரமபிதா பரமாத்மா சிவன் ஆவார் என்ற நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை பகவான் என்று சொல்லப்படுவதில்லை, ஆகையால் கீதையும் தவறானதாகும். உலகில் இது முழுக்க முழுக்க புதிய விஷயமாகி விட்டது. உலகில் அனைவரும் கிருஷ்ணர் கீதையைக் கூறினார் என்று கூறுகின்றனர். இங்கே கிருஷ்ணர் கீதையைக் கூற முடியாது என்று புரிய வைக்கப்படுகிறது. மயில் இறகின் கிரீடம் அணிந்தவர், இரட்டை கிரீடம் அணிந்தவர், ஒற்றை கிரீடம் அணிந்தவர், சூரியவம்சத்தவர், சந்திர

வம்சத்தவர், மேலும் வைசிய, சூத்திர வம்சத்தவர் என யாருக்கும் கீதையின் ஞானம் தெரியாது. இந்த ஞானத்தை பகவான்தான் கூறி பாரதத்தை சொர்க்கமாக்கி இருந்தார். ஆக உலகில் உண்மையான கீதையின் ஞானம் எங்கிருந்து வந்தது. இவையனைத்தும் பக்தியின் வரிசையில் வந்து விடுகின்றன. வேத சாஸ்திரங்கள் படித்து படித்து விளைவு என்ன ஆனது? கீழே விழுந்து கொண்டே தான் வந்தனர். கலைகள் குறைந்து கொண்டே தான் சென்றது. எவ்வளவுதான் தீவிரமான தபஸ்யா செய்தாலும், தலையையே துண்டித்து வைத்தாலும் எந்த லாபமும் இல்லை. அனைத்து மனிதர்களும் தமோபிரதானம் ஆகத்தான் வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக பாரதவாசி தேவி தேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் அனைவரையும் விட கீழே விழுந்து விட்டனர். முதலில் அனைவரையும் விட சதோபிரதானமாக இருந்தனர். இப்போது தமோபிரதானமாக ஆகி விட்டனர். யார் முழுக்க முழுக்க உயர்வான சொர்க்கத்திற்கு எஜமானாக ஆக இருந்தனரோ அவர்கள் இப்போது நரகத்தின் எஜமான் ஆகி விட்டனர். உடல் பழைய செருப்பு போல் உள்ளது, அந்த உடல் மூலம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். தேவி தேவதா தர்மத்தவர்களுடைய சரீரம் அனைவரையும் விட அதிக பழைய செருப்பு ஆகும். பாரதம் சிவாலயமாக இருந்தது. தேவதைகளின் இராஜ்யம் இருந்தது. வைர வைந்ரியங்களின் மானிகைகள் இருந்தன. இப்போது வைஷ்யாலயத்தில் அசுர விகாரிகளின் இராஜ்யம் உள்ளது. நாடகத்தின்படி மீண்டும் இது வைஷ்யாலயத்திலிருந்து சிவாலயமாக ஆகத்தான் வேண்டும். அனைவரையும் விட அதிகமாக பாரதவாசிகள்தான் கீழே விழுந்துவிட்டனர் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். அரைக்கல்ப காலம் நீங்கல்தான் விஷம் நிறைந்த விகாரிகளாக இருந்தீர்கள். அஜாமில் போன்ற பாவாத்மாக்களும் கூட பாரதத்தில்தான் இருந்தனர். அனைத்தையும் விட பெரிய பாவம் விகாரத்தில் போவதாகும். முழுமையான நிர்விகாரிகளாக இருந்த தேவதைகள் இப்போது விகாரிகளாக ஆகியுள்ளனர். அழகானவராக இருந்து கருப்பாக ஆகியுள்ளனர். அனைவரையும் விட உயர்வானவர்களே அனைவரையும் விட கீழானவராக ஆகியுள்ளனர். முழுமையாக தமோபிரதானம் ஆகிவிடும்போது நான் வந்து அவர்களை முழுமையான சதோபிரதானமாக ஆக்குகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். இப்போதோ யாரையும் முழுமையான நிர்விகாரி என்று கூற முடியாது. மிகவும் வித்தியாசம் உள்ளது. இந்த பிறவியில் என்னவோ சற்று நல்லவராக இருக்கலாம். முந்தைய பிறவிகளில் அஜாமில் போல் இருந்திருக்க வேண்டும். நான் தூய்மையற்ற உலகில் 84 பிறவிகள் அனுபவித்து தமோபிரதானமாக ஆகியிருப்பவரின் தூய்மையற்ற உடலில் தான் பிரவேசம் செய்கிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். இந்த சமயத்தில் நல்ல வீட்டில் பிறவி எடுத்திருக்கலாம். ஏனென்றால் மீண்டும் பாபாவின் ரதமாக ஆக வேண்டும். நாடகமும் விதிகளின்படி உருவாகியுள்ளது. ஆகையால் சாதாரண உடலுடையவரைப் பிடித்திருக்கிறார். இதுவும் கூட புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களாகும்.

குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சேவையில் எவ்வளவு ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். பாபாவைப் பாருங்கள் எவ்வளவு ஆர்வமுள்ளது. தந்தையோ பதீத பாவனராக உள்ளார். அனைவருக்கும் அழிவற்ற சர்ஜனாக (அறுவை சிகிச்சையாளர்) இருக்கிறார். உங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட நல்ல மருந்தைக் கொடுக்கிறார். என்னை நினைவு செய்வதன் மூலம் நீங்கள் ஒரு போதும் நோயாளி ஆக மாட்டீர்கள் என்று கூறுகிறார். நீங்கள் பிறகு எந்த மருந்து மாத்திரையும் உண்ண வேண்டியதில்லை. இது ஸ்ரீமத் ஆகும், இது குருவினுடைய மந்திரம் போன்றதல்ல. என்னை நினைவு செய்வதன் மூலம் உங்கள் பாவ கர்மங்கள் அழியும் என்று கூறுகிறார். பிறகு மாயையின் தடைகள் வராது. நீங்கள் மஹாவீர் (அனுமான்) என்று கூறிக்கொள்வீர்கள். பள்ளிக்கூடத்தில் தேர்வு முடிவுகள் (ரிசல்ட்) இறுதியில்தான் வெளியாகிறது. இதுவும் கடைசியில் தெரிந்து விடும். சண்டை தொடங்கும்போது நீங்களும் வெளிப்படுவீர்கள். நீங்கள் எவ்வளவு தைரியமானவராக, பயமற்றவராக ஆகியுள்ளீர்கள் என்று பார்க்கப் போகிறோம். தந்தையும் பயமற்றவர் அல்லவா! எவ்வளவுதான் எதிர்ப்புகள் வந்தாலும், தைரியத்துடன் புரியவைக்க வேண்டும் - நாம் போகத்தான் வேண்டும். வந்தீர்கள் என்றால் நாம் சேர வேண்டிய இடமாகிய அபு மலைக்கு பாபாவிடம் போகலாம் என்று புரியவைக்க வேண்டும். பயப்படக்கூடாது. பயப்படுவதால் தோற்று விடுகிறார்கள். அவ்வளவு உறுதியானவராக ஆக வேண்டும். முதன் முதலில் பஞ்சத்தின் ஆபத்து வரப் போகிறது. வெளியிலிருந்து தானியங்கள் வர முடியாது. அடிதடிகள் உண்டாகும். அந்த சமயத்தில் எவ்வளவு பயமற்றவராக ஆக வேண்டியுள்ளது. சண்டையில் எத்தனை வீரர்கள் இருப்பார்கள். போரில் இறக்க வேண்டும், மற்றவர்களை கொல்ல வேண்டும் என்று கூறுவார்கள். அவர்களுக்கு உயிரைப் பற்றிய பயமும் இல்லை. சரீரத்தை விட்டு விட்டு மற்றொன்றை எடுப்போம் என்ற ஞானமும் அவர்களிடம் இல்லை. அவர்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். குரு நானக்கிற்கு ஜே! அனுமானுக்கு ஜே! என்று

கூறுங்கள் என்று கற்றுக் கொடுப்பார்கள். சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்பதே உங்களுடைய படிப்பாகும். அந்த வேலையையும் செய்யத் தான் வேண்டும் அதாவது தேசத்தின் சேவையும் செய்யத்தான் வேண்டும். நீங்கள் சிவ பாபாவை நினைவு செய்வதைப் போல வேறு யாரும் நினைவு செய்வதில்லை. சிவனின் பக்தர்கள் ஏராளமாக உள்ளனர். ஆனால் சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள், திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்ற வழிமுறைகள் உங்களுக்கு கிடைக்கின்றன. பிறகு சொர்க்கத்திற்கு வர வேண்டும், இப்போது சூரிய வம்சம், சந்திர வம்சம் என இரண்டினுடைய இராஜ்யமும் ஸ்தாபனை ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஞானம் அனைவருக்கும் கிடைக்கும். யார் பிரஜைகள் ஆகத் தகுதி வாய்ந்தவர்களோ அவர்கள் அந்த அளவுக்குத்தான் புரிந்து கொள்வார்கள். இறுதியில் உங்களுடைய பிரபாவம் நிறைய வெளிப்படும். அப்போது கூறுவார்கள் - ஆஹா பிரபு! உங்களுடைய லீலை!... பிரபு குப்தமான (மறைமுகமான) வேடத்தில் வந்துள்ளார் என்று தெரிந்து கொள்வார்கள். பரமாத்மாவின் அல்லது ஆத்மாவின் காட்சி தெரிய வேண்டும் என்று சிலர் கூறுவார்கள். ஆனால் காட்சி தெரிவதன் மூலம் எந்த லாபமும் இல்லை. வெறும் ஒளியின் பிரகாசம் மட்டும் தெரிந்தது என்றால், இவர் யார் என்று, அதாவது யாரோ ஒருவருடைய ஆத்மாவா அல்லது பரமாத்மாவா? என்பதை கொஞ்சமும் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அப்போதும் கூட தேவதைகளின் காட்சியில் சிறிது ஈர்ப்பு ஏற்படுகிறது, மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. இங்கே பரமாத்மாவின் உருவம் என்ன என்பதை கூட மனிதர்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. காலம் செல்ல செல்ல பாபா புத்தியின் பூட்டை திறந்து கொண்டே இருப்பார். சொர்க்கத்தில் வருவதும் கூட சௌபாக்கியம் ஆகும். சொர்க்கத்தின் சுகத்தை வேறு யாரும் பார்க்க முடியாது. சொர்க்கத்தில் ராஜா எப்படியோ அப்படியே பிரஜைகளும் இருப்பார்கள். இப்போது புது தில்லி என்று பெயர் வைத்துள்ளனர். ஆனால் புதிய பாரதமாக எப்போது இருந்தது? இதுவோ பழைய பாரதம் ஆகும். புதிய பாரதத்தில் தேவதா தர்மம் மட்டும் இருந்தது. முற்றிலும் கொஞ்சம் பேர் தான் இருந்தார்கள். இப்போது நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு இரவு பகலுக்கான வேறுபாடாக உள்ளது! செய்தித்தாள்களிலும் புரிய வைக்க முடியும் - நீங்கள் புது தில்லி, புதிய பாரதம் என்று சொல்கிறீர்கள், ஆனால் புதிய பாரதம், புது தில்லி எல்லாம் புதிய உலகத்தில் இருக்கும். அது சொர்க்கமாக இருக்கும், அதை நீங்கள் எப்படி உருவாக்க முடியும்! இங்கே நிறைய தர்மங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரே ஒரு தர்மம் தான் உள்ளது. இவை அனைத்தும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயங்களாகும். நாம் அனைவரும் மூல வதனத்திலிருந்து வந்துள்ளோம். நாம் அனைத்து ஆத்மாக்களும் ஒளிப்புள்ளி (ஜோதிபிந்து) நட்சத்திரத்தைப் போல இருக்கிறோம். எப்படி நட்சத்திரங்கள் ஆகாயத்தில் இருக்கின்றன, அவை கீழே விழுந்து விடுவதில்லை. அதுபோல ஆத்மாக்களாகிய நாமும் பிரம்மாண்டத்தில் இருக்கின்றோம். குழந்தைகளுக்கு இப்போது தெரிந்துள்ளது - நிர்வாணதாமத்தில் (பரந்தாமத்தில்) ஆத்மா பேச முடியாது, ஏனெனில் உடல் இல்லை. நாம் ஆத்மாக்கள் பரந்தாமத்தில் வசிக்கக்கூடியவர்கள், இது புதிய விசயம் என்று நீங்கள் சொல்ல முடியும். ஆத்மா நீர்க்குமிழி போன்றது, கடலோடு சேர்ந்து விடுகிறது என்று சாஸ்திரங்களில் எழுதிவிட்டனர். நீங்கள் இப்போது தெரிந்துள்ளீர்கள் - பதீத பாவனன் தந்தை அனைவரையும் அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளார். 5000 வருடங்களுக்குப் பிறகு தான் பாரதம் சொர்க்கமாக மாறுகிறது. இந்த ஞானம் யாருடைய புத்தியிலும் இல்லை. பாபா தான் வந்து புரிய வைக்கிறார் - நாம் தான் இராஜ்யத்தை அடைகிறோம், நாம் தான் இராஜ்யத்தை இழக்கிறோம். இதற்கு முடிவே கிடையாது. நாடகத்திலிருந்து யாரும் விடுபட முடியாது. எவ்வளவு சகஜமான விசயம், ஆனால் யாருடைய புத்தியிலும் புரிவதில்லை. இப்போது ஆத்மாவுக்கு தன்னுடைய 84 பிறவிகளின் சக்கரம் தெரிந்து விட்டது. இதன் மூலம் சக்கரவர்த்தி மகாராஜா மகாராணி ஆகின்றார்கள். இவை அனைத்தும் முடிந்து போகப்போகிறது. வினாசம் கண் முன்னே உள்ளது. பிறகும் கூட செல்வம் சேர்த்து வைக்க நிறைய பேராசைப்படுவது ஏன்! சேவாதாரி குழந்தை என்றால், அவருக்கு ய்க்குத்திலிருந்து பாலனை கிடைக்கிறது. சேவை செய்யவில்லை என்றால் உயர்ந்த பதவியும் கிடைக்காது. உயர்ந்த பதவி அடையும் அளவுக்கு நான் சேவை செய்கின்றேனா என்று பாபாவிடம் கேட்கலாம். பாபா சொல்லி விடுகிறார் - உங்களுடைய இலட்சணங்களைப் பார்க்கும்போது நீங்கள் பிரஜையாக போய்விடுவீர்கள் என்பது தெரிகிறது. இங்கேயே தெரிந்து விடுகிறது. சின்ன சின்ன குழந்தைகளுக்குக் கூட சொல்லிக்கொடுத்து கண்காட்சியில் சேவை செய்து காட்டக்கூடிய புத்திசாலியாக ஆக்க வேண்டும். நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல்போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கங்கள். ஆன்மீகக்

தாரணைக்கான முக்கிய சாராம்:

1. பாபாவுக்கு சமமாக பயமற்றவராக ஆக வேண்டும். தைரியத்துடன் காரியம் செய்ய வேண்டும், பயந்து விடக்கூடாது.
2. வினாசம் கண் முன்னே நிற்கிறது, ஆகையால் செல்வம் சேர்த்து வைக்கும் பேராசை வைக்கக்கூடாது. உயர்ந்த பதவிக்காக ஈஸ்வரிய சேவை செய்து வருமானத்தை சேமிக்க வேண்டும்.

**வரதானம்: சர்வ சக்திகளையும் சமயத்தில் கட்டளைப்படி காரியத்தில்
ஈடுபடுத்தக்கூடிய மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் ஆகுக!**

மாஸ்டர் என்பதன் அர்த்தமே ஒவ்வொரு சக்தியையும் எப்போது அழைத்தாலும் அந்த சக்தி நடைமுறை ரூபத்தில் அனுபவமாகும். எந்த நேரம் எந்த சக்தியின் அவசியமோ அந்த நேரம் அந்த சக்தி உதவி செய்யும். சக்திக்கு கட்டளை போட்டதும் வந்தேன் ஐயா என்று சொல்லி ஆஜராகும். சகிப்புத்தன்மை சக்திக்கு கட்டளை கொடுத்தீர்கள், ஆனால் எதிர்கொள்ளும் சக்தி வந்தது என்றால் அவரை மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் என்று சொல்ல முடியாது. எப்படி உடலின் சக்திகள் கட்டளைப்படி நடக்கிறதோ, அப்படியே சூட்சும சக்திகளும் கட்டளைப்படி காரியம் செய்ய வேண்டும். ஒரு வினாடியும் தாமதம் ஆகக்கூடாது.

சுலோகன்: மகிழ்ச்சியின் ஆதாரம் திருப்தியின் சக்தி ஆகும்